

Gál Irma

A RÓZSAFÜZÉR TÁRSULAT SZEREPE GYERGYÓALFALU VALLÁSOS NÉPÉLETÉBEN

A *rózsafüzér* szó a gyergyóalfalvi vallásos népeletben három fogalmat jelöl. Jelent elsősorban egy társulatot, másodsorban egy imádságsort, harmadszor egy tárgyat, amely lánc formában rendszerint díszes szemekből tevődik össze, imádkozás közben morzsolgatják, mindenik szemhez fűzve a megfelelő imát. Tehát segédeszköz, amely segít az imasor rendben történő elmondásában. Az eszközök sorában azonban megkülönböztetett szerepet tulajdonítanak neki, mert a vele elmondott teljes imasornak egész búcsú értéke volt, csodák fűződnek hozzá, tehát mágikus erővel ruházzák fel. (A búcsú szó itt a tisztítóútzben lévő, bűneiért szenvedő ember szabadulási lehetőségét jelenti.) Azt tartják, hogy a felszenteletlen rózsafüzérnek nincs teljes értéke, aki részére felszentelték az a jogos tulajdonosa, nem szabad elajándékozni vagy kölcsön adni, az illető tagok összekulcsolt kezét a koporsóban ezzel fonják össze, s koporsó tetejére is a temetőbe való kivonulás alkalmával egy nagyméretű (2-3 m) rózsafüzért helyeznek.

Gyergyóalfalu község három faluból tevődik össze; Alfalu, Borzont és Bucsin. A községben az Élő Rózsafüzérnek 21 társulata működik, melyből Borzonton 4, Alfaluban 17. Nemek szerinti megoszlásuk; 2 férfi, 2 vegyes, 17 női. Az Örökös Rózsafüzér Társulatban előírt áhítatot is végzik minden december 1-től 31-ig. Rendszerint a 21 társulatvezető irányításával, a kiadott imajegyek alapján, amely egyben tagsági szimbólum is.

Az egyház pontos nyilvántartást vezet a társulatokról, melyek egész tevékenységének a megszervezését a társulatvezetőkre bízza. A társulatvezetők is a saját társulatukról pontos nyilvántartást vezetnek, ima és ének gyűjteményeiket állandóan bővítgetik, egyik vezető a másiknak ilyen irányú ismeretanyagát, tudását átadja. A társulaton belül minden 15 tag alkot egy bokrot. A bokor létszámát a 15 titokszám határozza meg. Így az olvasó közös elimádkozásakor minden tag, amikor rákerül a sor, elmondja az ő titkát.

„A titkokat a század elején még sorsolták. Volt olyan idő, amikor én a társulatvezető vittem el minden taghoz, később küldtem el családom apróbb tagjaitól. Régebb minden hónapban cseréltünk, ma ki ahogy akarja. Olyan is van, aki egész évben ugyanazt a titkot imádkozza. Most mikor cserélünk, a tagok jönnek el hozzám, adományt is adnak, ki mennyi pénzt akar, nincs meghatározva. Erről is pontos nyilvántartást vezetünk. Az így összegyűlt pénznek egy részét beadjuk az egyházi költségek fedezésére,

más részükkel pedig miséket mondtunk” – mondja Csata Ferencné társulatvezető.

„Én az 1992-es évre pl. 11 misét mondatok; a bűnösök megtéréseért, az élőkért kettőt, a holtakért kettőt, Jézus szívéért, Mária szívéért, a békéért, a termésért, az ifjúságért, a Szt. Atya szándékáért” – állítja Kozma Lajosné társulatvezető.

A rózsafüzérnek (szentolvasónak) évszázadok során helyi változatai is kialakultak (lásd Melléklet). Az egyiket azok alkalmazzák, akik énekelni tudnak, a szóbeli imádságost pedig akik nem tudnak énekelni. A társulatokba nemcsak felnőttek, a tagok vesznek részt, hanem sokszor gyermekek is elmennek.

„Az én társulatomba a börtben 26 gyermek látogatott el rendszeresen, hogy odaédesgessem őket akadt 2-3 nagyon ügyes és rájuk bízom, hogy kezdjék ők meg az imádkozást” – mondja Borsos Ferencné, aki gondol a társulatvezető utánpótlásának kinevelésére is, hisz az elődök őt is hasonlóképpen vezették be ebbe a magasztos munkába.

Más imaórák, amelyeket szintén a társulatvezetők irányítanak: – „Minden hónap első vasárnapján egész nap (a reggeli és esti mise közötti időben), a templomban szentségimádást tartunk. Egy-egy órát társulatvezetőkül felváltva imádkoztatunk. A társulattagoknak lenne a feladat a részvétel, de bárki bejöhet és részt vehet rajta. A templom főhajójának első padjaiban, a fő oltár közelében helyezkedünk el.”

„Több társulatvezető siet, hogy a haldoklók végóráját megkönnyítse, az imán keresztül a haldokló lelkét megnyugtassa, az isteni akarat beteljesülésébe beletörődtesse. Figyelemmel kísérjük a körzetünkben lévő betegek, árvák, elhagyatottak életmódját. Alkalomadtán a plébános úrnak elmondjuk, amit észleltünk” – mondja Kozma Lajosné.

„Ne feledkezzünk meg a Rózsafüzér Királynéja napjairól október 6-ról se. Hisz ekkor is egész nap a templomban szentségimádást tartunk felváltva” – figyelmeztet Gál Pálné társulatvezető.

„Virrasztáskor a halottas háznál teljes rózsafüzért, a szomszédban, ahol szintén végzik a halotról való megemlékezést egy tizedet monduk el. Azért tartanak a szomszédokban is virrasztást, mert olyan sokan szoktak részt venni, hogy nem férnek be egy házba” – közli Sajgó Balázs.

„A közeli halottas háznál, a távolabbiak a szomszédoknál rendezett virrasztásokon vesznek részt” – veszi át a szót Borsos Ferencné.

„Ha öngyilkost kellett eltemetni, nálunk nélkül meg sem történhetett, mert régebb pap nem temette el őket, s így az élet áldozataiért nekünk kellett imádkoznunk. Ilyenkor hosszabb imasorokat monduk el. Ma már eltemeti a pap is, de nem öltözik be, nem viszi az oltáriszentséget, csak imádkozik a meghót lelkéért, s a temetőben külön helyre, a nekik kijelöltre temetik” – mondja Csíki Dezső borszonti társulatvezető.

„Ha társulati tagnak volt a temetése, az utcán temetőbe való kivitelkor, s a sírnál, mikor már a plebános befejezte a szertartást, a társulatvezető elimádkoztassa a rózsafüzér 1/10 részét” – közli Simon Istvánné.

„A nagybőjti társulatok alkalmával hamvazó szerdától húsvét napjáig minden kedden és pénteken, s ha sok a meghívás, akkor a hét más napjaira is beoszva két órát tartó imasorokat mondunk el közösen, s közben szent énekeket is éneklünk a társulat tagjainak lakásán. A befejezés a társulatvezető lakásán van. Kedden rózsafüzért tartunk, pénteken meg keresztútját. A kettő között a különbség, hogy az utóbbi alkalmával nem a szentolvasót mondjuk el, hanem a Krisztus életének, szenvedésének 14 állomását idézzük” – tudósít Borsos Ferencné.

Ki kell emelnem a társulat azon helyi szokását, amelyet még a Gyergyói medence más községeiben sem lehet megtalálni. A Mária gyászának a szimbolizálása. A társulattagok temetésekor a koporsó előtt viszik a társulat koszorúját és zászlaját. Ha nő a halott, akkor a Mária zászlót, s ha férfi, akkor a Szent Józsefét viszik. *Egyedi* a felvonulásban, hogy mind az egy zászlóvivő, mint a két koszorúvivő, valamint a koporsó vivők mellett haladó gyertyafogó is a fekete ruhán fehér derékkötényt, a fejen pedig fehér fejkendőt visel ez alkalommal. A század elején még fehér kesztyűt is húztak. Ha a társulatvezető a halott, akkor 15 társulatvezető megy a zászló után, ugyancsak fehér kötényesen és fejkendősen, kezükben égő gyertyával, szimbolizálva a rózsafüzért, a teljes koszorút kötött az Ég Királyéjának, halálakor neki is kijár ebből a megtiszteltetésből.

„Mi készítjük el Úrnap kikerüléskor a világ négy tája felé felállított ol-tárokot. A templom nagytakarításában is keményen kivesszük a részünket” – közli Sajgó Balázs.

„Tudok olyan esetről is, amikor a társulatvezető lelki vigaszt vitt a huzamosabb ideig ágyhoz kötött betegnek. Így Borsos Annuska magnóra felvette a karácsonyi misét és elvitte a szegény szenvedőhöz az örömhírt; megszületett a Messiás, a világ megváltója” – újságolta Csata Ferencné.

A társulat tevékenysége mélyen benne él a köztudatban, mással felcserélni nem szándékoznak. Bizonyíték, hogy a szárhegyi ferencesek a Harmadrend bevezetését szorgalmazták már két ízben is, de sikertelenül. Vagy volt olyan idő, amikor az egyház a társadalmi nyomás következtében teljesen magára hagyta a társulatot. Ekkor sem szüntette be tevékenységét, mert szükségeltett. A több évszázados folyamatos fennmaradás azt is igazolja, hogy nem rögzött szokások rabjaiként fogják fel a tevékenységüket, hanem teljes tudatossággal vállalják a társulat által kijelölt feladatokat.

A Gyergyóalfalvi élő Rózsafüzér társulatok adataiból

Sorsz.	Jelen helyzet 1992.					Múlt helyzet	
	A társulatvezető neve	Házszám	Szül. éve	Hány éve vezeti?	Tagok sz.	Kitől vette át?	Hány évet vezetett?
1.	Páll Dénesné sz. Madarász Krisztina	45	1941	3	78	Vargyas Elekné sz. Páll Erzsébet	25
2.	Bege Dávidné sz. Csiki Ilona	972	1931	6	120	Csiki Balászné sz. Tóth Anna	50
3.	Vargyas Árpádné sz. Baricz Mária	181	1962	1	100	Kiss Józsefné sz. Benedek Mári	45
4.	Kozma Lajosné sz. Vargyas Juliánna	1166	1905	62	150	Vargyas Máténé sz. Madarász Juliánna	15
5.	Madarász Albertné sz. Biró Erzsébet	381	1920	35	135	Gáti Antal	27
6.	Borsos Ferencné sz. Dobai Mária	36	1922	38	107	Baróti Lajosné	30
7.	Székely Dénesné sz. Bege Amália	477	1923	45	53	Baricz Jánosné	22
8.	Székely Andrásné sz. Laczkó Margit	165	1919	55	15	Székely Istvánné sz. Biró Anna	55
9.	Sajgó Balázs	1229	1921	5	50	Szakács Ignácné sz. Simon Erzsébet	40
10.	Kiss József	269	1911	12	75	Triber plébános megbízása	
11.	Vargyas Lászlóné	226	1928	15	45	Baricz Albertné sz. Benedek Juliánna	20
12.	Csata Ferencné sz. Gál Amália	266	1928	32	330	Gál Elekné	52
13.	Bartis Lukács	407	1932	20	30	Barti András	25
14.	Simon Istvánné sz. Horváth Amália	1050	1924	18	60	György Andrásné és Simon Józsefné	17 25
15.	Baricz Mártonné sz. Páll Teréz	1019	1943	3	90	Sövér Andrásné sz. Páll Juliánna	60
16.	Sövér Jánosné sz. Gál Erzsébet	973	1912	41	30	Gál Albertné sz. Gál Viktória	60
17.	Baricz Gergelyné	meghalt	1927	30	30	az édesanyjától	36
18.	Gál Pálné Borzont	13	1930	6	90	György Ferencné sz. Dobai Erzsébet	25

Sorsz.	Jelen helyzet 1992.					Múlt helyzet	
	A társulatvezető neve	Házszám	Szül. éve	Hány éve vezeti?	Tagok sz.	Kitől vette át?	Hány évet vezetett?
19.	Gál Jánosné sz. György Veronika	67	1939	2	34	György Ferencné sz. Dobai Erzsébet	25
20.	Baricz András	53/b	1944	2	36	György Ferencné sz. Dobai Erzsébet	25
21.	Csiki Dezső	20	1930	2	45	György Ferencné sz. Dobai Erzsébet	25

IRODALOM

BÁRDOS Lajos– WERNER Alajos (szerk.)

1981 Hozsanna! Teljes kottás népénekeskönyv. Budapest

JÁKY Ferencz

1909 A Szent Rózsafüzérek könyve. Győr

PALLANIK János

1904 Az Élő Rózsafüzér-Társulat imakönyve. Arad

VARGA Mihály

1936 Örökimádás. A legméltóságosabb Oltáriszentség imakönyve.

Walser Izsó után. Budapest

Melléklet

NAGYBÖJT BEN A RÓZSAFÜZÉR TÁRSASÁGBAN ELMONDOTT
RÓZSAFÜZÉR GYERGYÓALFALVI VÁLTOZATAI

Csata Ferencné szül: Gál Amália, 1928-ban 266 hsz. alatti társulatvezető füzetéből. 1965-ben lett társulatvezető. Édesanyjától Gál Eleknétől vette át, aki 52 évet tevékenykedett ebben a tisztségben, haláláig. A füzet még az ő gyűjteménye. Ebből végezte az imádkoztatást, s Gál Amália is ezt használja még ma is.

Beköszöntő a házhoz, ahol tartják a társulatot

Engedelmet kérek a házi gazdától,
Hogy ne sajnálja házát a Jézus anyjától.
Hogy ne sajnálja házát ezen társaságtól,
Mert jutalmát nyeri érte a mennyei Atyától.
Óh mennyei Atyám, áldd meg ezt a házat,
Kik imádkozunk a te szent anyádnak.
Koszorús társaim, engedelmet kérek,
Hogy én is ide jöttem szívesen vegyétek,
Mert én is tiszteltem a Szűz Máriát veletek.
Áldd meg óh Szűz Anyám rebegő nyelvemet,
Hogy én elmondhassam szép köszöntésemet.
De régen nem voltunk ezen társaságban
Nem volt pedig előttünk ajtaja bezárva.
Engedje a Jézus, hogy a mennyország se legyen
Társulatunk előtt bezárva.
Eljöttünk most tehát Máriát tisztelni,
Mert mi is szeretnénk mennyországba jutni
Ott az angyalokkal együtt örvendezni,
Ott a Szűz Máriát azokkal tisztelni.
Lehet ebben a házban Máriát tisztelni?
Aki nem restelli nyelvét felemelni,
Édes Szűz Mária őrizd ezt a házat,
Mert ebben adtak helyet a te koszorúdnak.
Kegyes koszorú édes Szűz Mária!
Csak te vagy egyedül bűnösök oltalma.
Kérünk szent nevedért, uram Jézus Krisztus
Légy irgalmas, kegyelmes az egész világnak,
Ki az Atyával és Szentlélekkel egyetemben
Él és uralkodik most és mindörökké.
Adjon az édes Jézuskám az egész társaságnak
Erőt, egészséget, békességet, egyességet,
Hogy keressük mindnyájan az örök üdvösséget,
Hogy a mennyei világosság fényeskedjen mindnyájunk felett
Hogy a Jézus Krisztust láthassuk, dicsérhessük, áldhassuk.
Óh Szűz Anya, Mária, esedezz érettünk, bűnösökért,
Most és halálunk óráján. Ámen.

Egy Máriáról szóló ének eléneklése

(Nem mindig ugyanazt éneklik, hanem az alábbi változatok közül választanak egyet)

a, – Gyönyörködjék, örvendezzél
A magas Mennysországban!
Mírólunk se feledkezzél
Szent trónusnál Mária!
Máris, Mária bűnösök pártfogója.

Örülj, mert néked örülnek
Néked szentek zengenek
Szent, szent énekléssel
Angyalok kedveskednek.
Mária, Mária angyalok királynéja,

Téged egek, mély tengerek
Nagy asszonynak ösmernek,
Minden népek, igaz hívek
Isten anyját tisztelnek,
Mária, Mária, tisztasága lilioma.

Óh szentségnek, ékességnek
Bőven folyó szent kútja
Jóság ága, szép virága
Epedt szívnek orvosa.
Mária, Mária, tenger fényes csillaga.
Óh szépséges, ékességes
Rózsaszínű virágszál
Tisztaságban, igazságban
Ki soha nem hervadtál.
Mária, Mária mindenkor szűz maradtál.

Esedezzel miérettünk
Mária szent fiadnál.
Halálunkkor, kimúltunkkor
Imádkozzál Jézusnál,
Hogy őtöt a mennyekben
Színről-színre láthassuk.

b, – Kössünk szép koszorút kedves Szűz Anyánknak
Olvadó szemekből rózsabimbók válnak.
Minden olvasószem bimbócskává válik,
Ha az ember buzgón, szívből imádkozik.

Mondjuk szívből tisztán minden vers titkait
Ezerszer megáldja szíve tisztelőit,
Minden vers végére reá vagyon írva
Ezerszer, ezerszer áldozzék Mária.

Óh kegyelmes Szent Szűz hallgasd meg népedet
Aki szívből mondja áldott szent nevedet.
A legnagyobb szemre az vagyon írva
Miatyánk Úristen mindeneknek ura.

Mert az Atyától függ minden a legjobban
Áldassék szent neve földön s mennyországban
Olvasó társaim mondjuk az olvasót
Szűz Anyánk fejére kössünk szép koszorút!

Az első olvasó örvendetes rózsza,
Mert az Szűz Máriát örömmre gyullasztja.
A második utána fájdalmas olvasó
Az Úr Jézus sok kínjáról való.

Harmadik utána a dicsőséges rózsza,
Mert Szűz Anyánk mennyben meg van koszorúzva.
Szűz Anyánk Mária fogadd a szent füzért
Ajánld föl Jézusnak hú tisztelőidért!

c, – Jézus és Mária szentséges szíve
A nagy alkotónak két remek szíve.
Óh Jézus szent szíve a menny tüköre,
Máriának szíve a föld öröme.

Szerelmünknek napja Jézus láng szíve,
A reményünk holdja Mária szíve.
A két szív lelkünk fényvilága lett,
Életünk útjait világítsa meg.

Jézus szent szíve, tündöklő napom
Te hozzád röptülök ima szárnyakon.
A bűnös szívemet neked áldozom,
És mint áldozatot elődbe hozom.

Óh szép Szűz Mária mennyei Anyám,
A kegyes szívednek legyen gondja rám,
Csatold a szívemet és édes szívedet
Szívemet fiadnak szívsebébe tedd!

Megváltó Jézusom, szívem öröme
A szent malasztoknak gazdag özöne,
Tekints Szűz Anyádnak szent emléire,
Adj áldást a szíve tisztelőire.

Óh Jézusom szíve, szívem mindene
Máriának szíve lelkem édene
Vigyetek mennyekbe szellem szárnyakon,
Ha lehanyaglik majd egykoron a napom.

Imádjuk Jézus drága szívedet,
Amely minket egykor oly forrón szeretett
Mely alatt ez szent szív itt nyert életet
Áldjuk óh Mária édes szívedet.

d, – E siralom völgyében az élet tengerén
Sokszor fájdalom és gyász közelget felém
Van egy égi Anyám nékem, ki el nem hagy soha, neve Mária,
Aki az én életemnek vezér csillaga.

A rágalmazó nyelvek, ha reám történek
Éles nyelvvel ellenem nyilat röpítenek
Refrén: Van egy égi anyám stb.

Gonosz beszéd lelkemet sokszor megsebzí,
Fájó szívvel de én azt el tudom tűrni.
Refrén: Van egy stb.

Akiről azt hiszem, hogy a legjobb akaróm
Az sérteget legjobban az a megrontóm.
Refrén: Van egy stb.

Ha mély bánat borul rám, hamar eloszlik,
Helyette a keblemben szent öröm nyílik.
Refrén: Van egy stb.

Ínséget és szenvedést békével tűröm,
Mert tudom, hogy a földön semmi sem öröm.
Refrén: Van egy stb.

Ha barátim megcsalnak, kikkel jót tettem
Jézusért a megbántást én elfelejtem.
Refrén: Van egy stb.

Jézust követem én a szenvedő királyt,
Vele üresítem ki a keserű pohárt.
Refrén: Van egy stb.

Szép szivárvány ragyog a bánat könnyeken,
Öröm rózsza nyílik a kín töviseken.
Refrén: Van egy stb.

Ha békével futom meg a földi pályát,
Tudom, hogy elnyerem az égi koronát.
Refrén: Van egy stb.

e, – Jertek Jézus hívei,
Mária tisztelői
Szívünkben imádkozzunk,
Zengő éneket mondjunk

Jaj de boldogok vagytok,
Kik Jézusnak szolgáltok
Fáradágtok jutalma,
Bőséges Mennysorságban,

Elménknek gondolatja,
Nyelvünk is azt kiáltja,
Jézus könyörülj rajtunk,
Akik hozzád sóhajtunk.

Akármerre fordulok,
Szébbet nem gondolhatok,
Míntha Jézust szeretem,
Szent nevét emlegetem.

f, – Szólnak a harangok zúgó nyelvei
Jönnek Máriának buzgó népei.
Szomorú szívvel kiáltják;
Hol vagy Mária édesanyánk?

Szomorú szívvel és nagy panasszal
Hangzik az egész völgy és minden oldal
Szomorú szívvel kiáltják;
Hol vagy Mária édesanyánk?

Lobognak a zászlók tiszteletedre,
Fénylik a tetején a Krisztus keresztje
Magasztaljuk szent nevedet,
Áraszd reánk kegyelmedet!

Úti vezérünk volt Krisztus keresztje,
Ezen szent egyháznak torony címere
Ebben lakik édesanyák,
Anyai szívvel vár reánk.

Mária édesanyánk
Jöjj el ide mihozzánk
Karold át e sereget,
Mely tiszteli nevedet.

Majd, ha innen kimúlunk
És a sírba leszállunk
Fogadj palástod alá
Mária édesanyánk.

Dicsőség az Istennek,
Fiúnak, Szentléleknek,
Tisztelet és hatalom
Adassék a szent Szűznek.

Ha a bűnt kedveled, ne nézd arcképét!
Szentséges szívében mozgatod törét.
Ki bűneidet szaporítja,
Szűz Máriát szomorítja.

Tégy hát e szent helyen szívből fogadást
Terhes bűneidből lelki tisztulást,
Mert a tisztaságnak anyja
Híveit Jézusnak adja.

Kik az ártatlanság szűz liliomát
Alázatosságnak szelid rózsáját
Tisztán bírják bemutatni
Jézust fogják vigasztalni.

Tej és méz a szánkából anyai neved,
Tiszta szívet szeret szerető szíved
Fogadd magadnak szívünköt,
Neked ajánljuk lelkünköt.

Aki szívből megtér hulljon térdre,
Porig megaláztatva nézzen a földre!
Sírva zokogva panaszát,
Úgy tisztelje Szűz Máriát!

Gábrriel angyal kezd Őt üdvözleni,
Szent Erzsébettel meg köszönteni!
Térden kerüljed oltárát
Könnyeddel öntözd zsámolyát!

Üdvözlégy Mária, mi édesanyák
Halálunk óráján légy kegyes dajkánk!
Gyönyörűséges nevedért,
Esedezzek szent nevedért!

Ha eljön a halál, lelkünköt hívja,
Légy vigasztalója szép Szűz Mária!
Téged kérünk e szent helyen,
Végső óránkon légy jelen!

(Megjegyzés: Az f betűvel jelzett énekváltozatot a csíksomlyói búcsúra szerezték, de a társulatokban is éneklük.)

g, – Isten hozta, Isten hozta Mária tisztelőit,
Dicsőséges szent nevének buzgó magasztalót.
Kérjük a szép Szűz Máriát,
Adja reánk szent áldását!
Isten hozta, Isten hozta Mária tisztelőit!

Jertek kössünk Máriának szűz fejére koszorút,
Öröme édesanyánknak mondjunk el egy olvasót!
Ékesítsük szép rózsákkal,
Tiszta szívünk illatával.
Isten hozta, Isten hozta Mária tisztelőit.

Óh van-e most olyan lélek, aki nem örvendezne,
Szűz Anyánknak, Máriának szép koszorút ne kötne?
Vigadjatok szomorúak,
Örvendjete bánatosak!
Isten hozta, Isten hozta Mária tisztelőit.

Édesanyánk Szűz Mária itt vannak te híveid
Kérjed Jézust szent fiadat, gyullassza fel szíveik,
Hogy itt buzgón dicsérhessünk,
Egykor mennyben szemlélhessünk.
Isten hozta, Isten hozta Mária tisztelőit.

h, – Krisztusban szeretett kedves testvéreim
A Szűz Máriának szép élő rózsám
Akkik velem együtt e szép társulatban
Szűz Mária előtt vagytok egy bokorban.

Ide hozott minket Mária szerelme,
Hol sokszor öntődött özvegy árvák könnye.
Sok számtalan könnyek előtted ontattak,
Sok özvegyek, árvák, sok bűnösök sírtak.

Jertek hittársaim, kik velem zokogtok
Szűz Mária elé egy sorba álljatok
Itten zengjünk néki szép üdvözlőket
Mondjunk örömmel rózsafüzéreteket.

Nézzétek jobbról ül a szentséges fia,
Mellette kertésze Szent Domokos atya
Sokszor int bennünket az égi munkára
Az élő zöld kertnek tisztaságára.

Óh, ha én lehetnék ily foglalkozásban
A Szent Domokossal égi mennyországban
Én mint szegény bűnös rózsákat ültetnék
Melyből az Úr anyjának koszorúkat kötnék.

Ha én kertész volnék a Szent Domokossal
Kertet kerítenék a szent olvasóval
Virágot ültetnék a szent angyalokkal
És ekképp zengenék az égi karokkal;

Óh te ékes virág, lelkünknek rózsája
El vagy már ültetve szívünk hajlékába.
Kinyílt rózsát terem melynek nincsen mása
Mennyei bimbódnak Jézus lett oltára.

Ki nem is mondhatjuk levele szépségét
Le sem rajzolhatjuk szép gyönyörűségét,
Mert mint gyémánt gyönggyel vagy az kirakva.
Ekképp olvashatjuk; Üdvözlégy Mária!

Szedjétek angyalok kis kertünk virágát,
A szűz Máriának kössetek koronát!
Mert mink ápolásul könnyekkel locsoljuk,
Úgy Szűz Máriának koszorúba fonjuk.

Özvegyek és árvák jöjjetek most ide!
Tekintsünk mindnyájan drága szent képire
Itt van Szűz Mária özvegy-árvák anyja
Ki még berne bizott nem hagyta el soha.

Bízzunk hát mindnyájan mi is Máriában
Özvegy, árva, gazdag, szegények anyjában
Bizony ki hozzátért ő mindig szerette,
Nincs oly nagy bűnös, akit Ő megvetne.

Óh hogy is vetné meg a bűnösök anyja,
Hisz a kereszt alatt Ő már elfogadta,
Hogy a végső percben kínlódott szent fia,
Már a bűnösököt akkor reá bízta.

Óh mely szép csoportban ma itt összegyűltünk
Szűz Anyánk maga is itt vagy közöttünk
De itt testi szemmel ötöt nem láthatjuk
Csak földi képénél itt panaszkodhatunk.

Mint lourdesi barlangnál, hogy jelen vala,
S nem látta a sok nép csak Bernadett maga
Mi sem láthatjuk meg égi szent képét
Égi másolatban itt tartja szülöttét.

Azért bátran jöhet ide minden bűnös
A mi szűz Anyánknak drága szent képihez
Mert a kegyelmeket itt úgy kinyerheti,
Mínta égi kapu nyílnék meg neki.

Jertek hittársaim nézzünk fel reája
A szép Szűz Anyánknak drága oltárára,
Itt tartja ölében meghalt szép szülöttét
Véres sebeire öntözgeti könnyét.

Nyújtja minékünk is az Ő olvasóját
Vegyük osztályrészül az Ő hét fájdalmát
Majd, ha visszaadjuk égi koszorúban,
Ez lesz bizonyosságunk a végső nagy napnak.

Nem az arany, ezüst, nagyvilág pompája
Mert az mind itt marad mint az írás mondja
Csak egy szép olvasó hozza fizetésünk
Más minden itt marad bármennyit keresünk.

Dicsértessék Jézus Mária szíve,
Összehozott minket Mária szerelme
Legforróbb szívünkéből itten zengedezünk
Térdeinkre esve könnyeket öntözünk.

Azok vezérelnek a mennyei útra,
Hogy számot tarthassunk a mennyei jussra.
Boldogságos Szent Szűz legyen a vezérünk
Az ítélet napján Ő álljon mellettünk.

Drága koszorú, legyen bizonyosságunk,
Fehér, piros, sárga rózsákból kit fontunk
Engedd meg Szűz Anyánk, hogy téged láthssunk,
Ez szép olvasóval felkoszorúzhassunk.

i, – Óh Mária halld meg esdeklésem
Vigasz nélkül ne bocsájtj el engem
Ha te megvetsz ki segít majd rajtam?
Ki lesz az én örömem s oltalmam?

Óh Mária Szentlélek arája,
Jóságodat ég és föld csodálja
Szánj meg engem, ha búbánat gyötör
S szívemből a fájdalom könnye kitör.

Óh Mária te adj enyhületet,
Ha sújt a bánat és veszély fenyeget
Ha a harcban kimerülne lelkem
Légy segitóm, védelmezz meg engem!

Óh Mária drága édesanyánk
Bús nemzedet teelötted sír, vár
Árvák vagyunk segítséged nélkül
Édes hazánkat óvd meg minékünk.

j, – Szűz Mária hívei ide figyeljete!
A szent olvasóról szól a csoda történet
Máriaczeltől nem messze lakott egy leányka,
Kinek minden öröme volt szent olvasója.

Már kisleány korában oly buzgalmat érzett,
Hogy szíve csak egyedül Máriáért égett.
A szent olvasó vala kincse és vagyona
Betegségében orvosa, bánatban vigasza.

Tisza szívhódolattal ezen leány naponta
A tizenöt tizedű olvasót elmondta.
Egykor a buzgó lány szent ájtatossággal
Máriaczelbe indult az olvasójával.

Sötét felhők, homály boríták az utat
Sűrű felhők boríták kék ég boltozatát.
Az Úr Angyalát végzi a jámbor leány;
Imádkozzáll érettünk Istennek szent anyám!

De az ájtatos imát hangok szakítják meg
Az erdő sűrűjében fegyverek csörögnek
Csakhamar zordarcú rablók fogták körül a lányt,
Aki ég felé tartja szent olvasóját.

Megállj, szóltak a rablók, ha kedves az életed
Add ide mi nálad van; ruhád és pénzedet!
Meggyújtott lámpafénynél kés villog kezükben
A leány szeliden néz a rablók szemébe.

És így szólt: Jó emberek nekem pénzem nincsen
A drága szép olvasó egyetlen egy kincsem
Szűz Máriához megyek, hogy kegyelmet adjon
Szívemet viszem el, mert neki nem kell vagyon.

De hát hol van a szíved, szóltak a rablók
Nem látunk nálad mást, mint azt a fa olvasót.
És gúnyosan hajtották, hogyha pénzed nincsen.
Megnézzük, hogy a szíved kezvedben viszed el.

Tudjátok mit tesztek szólt szeliden a leány,
Bocsásson meg az, aki meghalt a keresztfán.
Ekkor az egyik gonosz ember a lány ajkát szorítá be,
A másik pedig a karját kötözte össze.

Olvasóját a leány kezében szorítja,
Kebléről a rabló ruhát lehasítja,
S a leány keblébe a kést beledöfte,
Ártatlannak szívét azzal kimetszette.

De óh csodák csodája mit látott a szemük
A leány nem halt meg, hanem talpra állott
Bánatos fejével intett búcsút nekük
Mosolygó ajakkal üdvözetet mondott.

És így szólt a gonoszhoz: Amint megigérted
Hogy kezemben viszem add ide a szívem!
Ott van már kezében saját maga szíve
Fájdalom nélkül viszi Ó Máriaczelbe.

És így szólítja meg a gonosz embereket;
Szűz Máriát dicsérni én velem jöjjetek!
Borzadnak a bűnösök, hogy a leányt látják,
A gyilkos fegyvereket maguktól elhánnyák.

És a leány nyomában térdeiken mentek,
És Máriaczelnek a határába értek.
A harangok maguktól mind megszólalának
Az angyalok kezei húzták meg azokat.

Így ment a leány szívével az oltár elébe,
És azt Mária elé ez szavakkal tevő le;
Ím fogadd el Szűz Anyám éntőlem szívemet,
Óh emelj fel magadhoz a mennybe engemet!

És az oltár előtt meggyónt, megáldozott
Tiszta lelke az égbe angyalnak felszállott.
A gonosztevők pedig bűnükből megtértek
És szigorú életű remetékké lettek.

A szívet máig látni nagy Máriaczelben
Története írva van a régi könyvekben
Szűz Máriának legyen dicsőítésére,
A mi lelkünknek pedig váljon szent üdvére.

k, – E fölfordult világban kegyelemnek Anyja
Ne utálj meg minket, hallgasd elzengeni panaszaink
Mária, Mária fájdalmas szűz Anya
Kinek a keresztfán meghalt kedves fia.

Igen kedves néped volt a magyar nemzet
Míg buzgón tisztelte szentséges nevedet.
Mária, Mária egek királynője,
Kedves magyar hazánk kegyes pártfogója.

De most ha tekintjük az egész országot
Mindenfelé látunk szilaj pogányságot
Mária, Mária hazánk védasszonya
Teljes Szentháromság ékes szent hozsánnája.

Szüntelen hangzik a hármás kiáltozás
Istent káromló ember rágalmazás,
De még ez sem elég cifrábban beszél más
Gúny tárgya a Jézus, tanítás.

Naponta építik a bábeli tornyokat,
Melyet szent templomok helyett látogatnak.
Mária, Mária szomorú Szűz Anya
Törverte szívednek sír szomorú hangja.

Pajkosság, kevélység, cifraság, bujaság
Tisztátalan élet, mindennemű vétség
Kártya, kugli, játék, vasárnapi munka
Szívedet Szűz Anyám mind elszomorítja.

A hajzatnak kigöndörítése,
Fogak díszítése, arcbőr szépítése
Szegény lenézése, gazdagság szomjúzása,
Ezért nincs hazánkon az Isten áldása.

Példakép előttünk Sodoma, Gomora
Szűz Anyám szívedet mindez szomorítja.
Mária, Mária óh jaj hová leszünk,
Ha te nem könyörögsz, mindnyájan elveszünk.

El vagyunk merülve a szörnyű vétkekben
Úgy úszunk a vétkekben, mint a hal a vízben.
Törvénység, irigység már annyira haladt,
A szegény koldusnak alig jut egy falat.

Látván a sok vétket a fölséges Isten
Nem tekint le mennyből mireánk kegyesen
Büntető ostorát mindnyájunkra méri
Csapás, csapás után szép hazánkat éri.

Tűzvész, nagy jégeső hazánkat pusztítja
Szőlő hegyeinket filokszéra rongálja,
Lábas jószágokat Isten mind elveszi
Nem imádjuk szívből, mindezt azért teszi.

A nagy átkozódást szüntelenül szórják
Oltári szentséget rútol káromolják...

1, – Ő, a szép szeretet kegyes anyja,
Szívemnek csak hozzá van bizalma
Nyugtát nem találja csak ónála
Ki azt szent fiának fölajánlja.

Akit oltalmába vesz Mária,
El nem hagy soha Ó szent Fia
Jer hát oltalmamra Jézusom, Szűz Anya
Szívem hú szerelme ezt óhajtja

Ezt kéri virágul öröméhez,
Kéri orvosságul keservéhez.
Anyai szerelmed hív oltalma mellett,
Istentől a hú szív mindent megnyerhet.

Szentelje meg minden érzésemet,
Az éretted égő hú szeretet.
Segíts megmaradnom, engedj élnem,
Hálnom anyád szerelmében óh Jézusom!

n, – Szűz Anyám tied akarok lenni,
A te tiszta Mária gyermeked,
Jaj de lelkem nem tud felrepülni,
Bűnök árja földhöz szegezett.
Jó Anyám hát nyerj nekem kegyet,
Hogy sirassam minden bűnömet.
Szűz Anyám tied akarok lenni.
Segíts meg, hogy a tied legyek.

Szűz Anyám hozzád akarok menni,
Hogy a Mennyben ott legyek Veled
Ám de tudom, hogy oda bejutni
Szenvedések nélkül nem lehet
Jó Anyám hát nyerj nekem kegyet,
Hogy szenvedjem Jézussal, s Veled
Szűz Anyám hozzád akarok menni
Vedd magadhoz Mennybe gyermeked.

o, – Ahol állok, ahol járok mindenütt csak Rád találok.
Ha viruló rózsát tépek, rajta látom égi képed
Te vagy árva szívem anyja, ki gyermekét az égbe vonja.
Neked élek, neked halok, mindörökre tied vagyok.

Ha madárka hangját hallom elmerengek szép dalán
Szívemnek az az érzése, mintha ez is neked zengne.
Refr: Te vagy árva szívem stb.

Ha csillagos égre nézek, azok is ott neked égnek,
Szellőcske és a falevél Rólad susog, Rólad beszél.
Refr: Te vagy árva szívem stb.

Keresztútja

A társulatvezetők állítása szerint „Nagyböjtből – Húsvét előtt hat héttel – minden szerdán rózsafüzért, minden pénteken pedig keresztútját szoktunk tartani. A rózsafüzértől a keresztútja abban különbözik, hogy az utóbbi imasorban olyan énekeket és imádságokat mondunk el a 14 állomás mellett, amelyek bemutatják Jézus Krisztus szenvedéseit, s így lelki szemünkkel újból és újból mi is átéljük azt a sok kínt, amelyet Megváltónk elszenvedett érettünk bűnösökért.”

Íme, egy pár ezekből:

- a) – Kiment Jézus éjszakára a getszemáni majorba,
Vérverejték jött arcára háromszor imádságára.
Érte mentek lámpásokkal, papok szolgáló botokkal
Rúgták, ütötték haragjokban, míg jutottak Annós házába.
Visszavitték a városba, ütték mindenütt az útbán,
Jaj nem szánták, sőt nevelték, földhöz verték örömlükben.
Annós házában kínjait elkezdtek nagy fájdalmait,
Kérdezték tudományáról, arcul verték jobbról, balról.
Onnan vitték Kaifáshoz, mint rossz tolvajt a bíróhoz,
És ott rajta mulatoztak, sok volt száma a kínzóknak.
Reggel adták Pilátusnak a császár tisztartójának
Ott hamis tanú vádolta, hogy magát királynak mondta.
Heródeshez visszaküldték, ott hallgatott, hogy kérdezték,
Merő bolondnak ítélték, csúf ruhába öltöztették.
Sok számtalan nép láttára, kik összejöttek csúfjára
Mindenfelől az utcákon, örültek a gyalázon.
Egybehangzott a kiáltás, mindenfelől az ordítás
Megcsúfolás, szidalmazás, véghetetlen káromkodás.
Jobb egy embernek halála, mintsem sokaknak romlása!
Ezt Kaifás kiáltotta, jövendő prófétálása.
E szóra támadt indulás, a nép között nagy riadás
Minden felől a rikoltás; Öldd meg! Öldd meg! ily kiáltás.
Jézust, világ teremtőjét, mindeneknek fedezőjét
Ruháitól megfosztották, merő meztelen hagyták.
Szentlélektől fogantatott, Szűztől és szűzen adatott,
Szűz tejével tápláltatott, ily ártatlant föld nem látott.
Azt a gyenge drága testét, megkötözték áldott kezét
Hóhérok verték, szaggatták, szent vérit rítul tapodták.
Ostor vesszőkkel szaggatták, a hóhérok nem sajnálták
Ruháitól megfosztották, jaj milyen nagyon elkínózták,
Ez sem elég, mit gondoltak, tövisből koronát fontak,
Azt fejébe addig verték, míg velejét el nem érték.
A keresztet lefektették, kezét lábát rászégezték
Szent oldalát átal verték, piros vérét kieresztették.
Égen a Nap nem állhatta, Jézus kínját úgy sajnálta
Magát gyászba borította, szent halálát úgy siratta.
Segíts Jézus, hogy ne féljek, ahol kínoznak ott legyenek
Minden kínodban részt vegyék, hogy a menyben üdvözüljek.
Dicsőség legyen Atyának, kínszenvedő szent Fiának,
Vigasztaló Szentléleknek, tisztelet fájdalmas Szűznek.

b) – Jézusnak keresztje ezerszer üdvözlégy!
Minden nemzetek közt felmagasztalva légy!
Óh te égi kereszt, melyen oly rettentő
Kínokat szenvedett értünk a Teremtő.

Üdvözlégy szent kereszt amely szent gyümölcscsel
Halállal életet hoztál bölcsességgel.
Üdvözlégy áldott légy Jézus szent keresztje,
Amely örök üdvünk nekünk kiérdemelte.

Hol van az a gyümölcs kinek szára vas volt,
Az a gyümölcs kinek magja Szentlélek volt,
Hol vagy én Jézusom ki rajta függöttél,
E drága keresztben kínhalált szenvedtél.

Üdvözlégy szent kereszt életünknek fája
Boldogságos anyád megvérzett oltára.
Óh legszentebb oltár, élő áldozattal
Mely valál emelve szenvedő Jézussal.

Három álló órát ő rajta szenvedett
Végre az kiáltá, hogy beteljesedett
Reád szegeztetett az Istennek fiára,
Óh de megsiratta szűz anyja Mária.

Üdvözlégy szent kereszt megváltásunk fája,
Isteni szeretet gyönyörű mátkája,
Vérrel váltott népnek örök bizonsága
Paradicsom kertnek élettermő fája.

Üdvözlégy szent kereszt gyökér nélkül termő
Mennyei gyümölcsöt, üdvösséget szerző.
Áldott fa, mely által békesség köttetett
Isten az emberrel itt megbékéltetett.

Békesség zászlaja terajta lobogott,
Az ártatlan bárány szent vére lehullott,
A megvérzett földet szent anyja szemlélte
Azért hét hegyes tőr szent szívét sértette.

Üdvözlégy szent kereszt bölcsességnek fája,
Minden bűnösöknek hódoló oltára,
Vérpatakban úsztál, de meg is eredtél,
A Krisztus nyájának szent reménye lettél.

Az Úrnak nagy napján Te fogsz fellángolni,
Szivárványnál is fényesebben ragyogni,
Cedrus árnyékodat terjessze ki reánk,
Szerelmes Jézusunk, nézz mint Atya reánk!

c) – Köszönteni jöttünk szent keresztfa,
Látjuk Jézus rajta meg van halva,
Alatta szűz anyja nagy zokogva,
Jézus piros vérit csókolgatja.

Az átkozott Judás hogy eladta,
Harminc ezüst pénzét odaadta,
A pogány zsidóknak, hogy vegyék meg,
A magas keresztre, hogy feszítsék meg.

Miért nem adták inkább Máriának
Vagy pedig Mária-Magdolnának?
Ezer annyit adott volna érte,
Csak ne vitték volna a keresztre.

Harminc ezüst pénzre miért szorultál?
Kedves mesteredtől elpártoltál.
Tán valaha Jézus vétett neked?
Szóval valaha megbántott tégedet?

Jézussal naponta vigadoztál,
A Márta házánál vele vacsoráztál
Mégis dühvel ellene fordultál
Nagy Máriának hoztál bánatot.

A nagy fakeresztet lefektették,
Jézus kezét, lábát rászegezték.
Folyó piros vére szent testéből,
Áztatja a földet mindenfelől.

Hogy a keresztfát felállították
Az Úr Jézust rajta függni látták
Szenteseget oldalát megnyitották,
Mária fájdalmát újították,

A magas keresztfán hogy kínlódott,
Szent atyjához hét szavat bocsájtott;
Óh Atyám bocsásd meg kik vétettek,
Kik engem keresztre feszítettek.

Ne feledkezzünk Jézus hét szaváról
Amelyet mondott magas keresztfáról
Hogy mi is Mennyebe feljuthassunk
Örök boldogságban vigadhassunk.

Midőn Jézus a keresztfán meghalt,
Az egész világon sötétség volt.
Mária szent fiát nem láthatta
Keserves nyögését csak hallgatta.

Jézust a keresztről hogy levették,
Mária ölébe helyeztették.
Elájult a szíve szűz anyjának,
Nem szólhatott nyelve Máriának.

Nagy keserőséggel felkiáltott
Mária Istenhez sóhajtozott;
Jaj már itt maradtam e világban,
Mint egy bús gerlice árvaságban.

Midőn a Jézus testét megmosták,
Fehér patyolatba takargatták
Mária-Magdolna szent Jánossal
Máriát ápolták bátorsággal.

Hogy a koporsóba helyeztették
A Jézus szent testét eltemették.
Mária elájult bánatában,
Jaj mert most jutott nagy árvaságra.

Keservesen tőle elbúcsúott,
Szent fia testétől eltávozott,
Ha Szent János ottan nem lett volna
Mária szíve megvasadt volna.

Mária-Magdolna, hogy azt látta,
Kezét a fejére kulcsolta
Nagy szóval kiáltá jaj én nekem,
Jaj odavan minden reménységem.

A fájdalmas anyát megölelte,
Zokogással haza kísértette
Visszanéz Mária szent fiára,
Leroskad a Magdolna karjába.

Gondold meg ember a Jézus fájdalmat
Eszedbe tartsd Mária siralmat
Mint siratta szerelmes magzatát
Az oszlopnál lévő ostromozást.

Az ártatlan Jézust megostorozták,
Vas láncokkal oszlophoz láncolták,
De sírását senki nem hallotta
Köntösével magát tisztogatta.

Kétkelkedj, hogy igaz nem volna,
Siránkozzál, mintha csak most lett volna,
Mert sírással Jézust vigasztalod,
Máriával Mennyben megláthatod.

El nem mondhatom a Jézus fájdalmát
Nem magyarázhatom Mária siralmát
Meg nem számlálhatom sok nagy kínját
Nem sirathatom könnyhullatását.

Akik bűnökben megátalkodtatok,
A szenvedő Jézus kínjait szánjátok
Keserves kínjáért hálákat adjatok
Isten országába hogy bejuthassatok.

Dicséret, dicsőség az Atyának,
Az Ő szent fiának a Jézusnak,
És a vigasztaló Szentléleknek,
Tisztelet adassék a szent Szűznek.

d) – Mária csillaga ismét eltűnik,
A kegyetlen zsidók folyvást üldözik
Hiába keresi vala,
Nincs sehol az Ő csillaga.

Drága szép magzatát egyre kínozzák;
Szent arcát köpdösik, megostorozzák
Királyi pálca helyébe,
Nádat adtak a kezébe.

Végre szent vállára keresztfát tesznek,
Pedig a tagjai már mind remegnek.
Az iszonyú kínok alatt,
Fájó szíve majd megszakad.

A nehéz kereszttel orcájára esik,
Szent teste egy seb, mely folyvást vérezik
Ott van az ég és föld ura,
Ott szenved értünk a porban.

Ekkor jött Mária nagy zokogással,
Egeket verdeső szörnyű sírással
Keresi Jézust, szent fiát,
Az Ő aranyos csillagát.

Mária, Mária, ne nézz az égre!
Inkább nézzél alá ide a földre;
Jézus a Te édes fiad,
Ím előttünk vért izzad.

Föld pora borítja véres sebeit,
Tekintsd édes anya nagy keserveit
Nem halsz-e meg eképp látva,
Nyögni keresztnek alatta.

A csillagok szinte mind lehullanak,
A szent angyalok is egyre jajgatnak,
Ég és föld mind megindulnak
Szent fiadon szomorkodnak.

Ahogy ezt meglátta szép Szűz Mária
Azt hitte, hogy tüstént meg kell halnia,
Oda akart vánszorogni,
Szent fiára ráborulni.

De a gonosz zsidók eltaszítottak
Drága Szűzanyát ők mind kicsúfolták,
Csak Jézusnak hullott vére,
Édesanyja keservére.

Ismét odajöttek a szent asszonyok,
Látván, hogy Mária oly búsan zokog,
Körülvették s úgy szerették,
A hegyre őt is felvitték.

Ott is azt kiáltá: Hol a csillagom?
Hol az én aranyos szép rozsmaringom,
Mit csináltok szent fiammal,
Szerelmetes magzatommal?

A kegyetlen zsidók rá sem hallgattak,
Bár a szent asszonyok egyre jajgattak,
Fölfeszíték keresztfára,
Így járt az ég s föld királya.

Máriát látni a kereszt tövénél
Hol jajgat, hol ájul hű gyermekénél,
Amint a kereszten látja,
Szent fiát hogy megpillantja.

Hétélú tör járja anyai szívét,
Megszólalni hallván édes gyermekét
Hét szavai Úr Jézusnak
Érző szívébe behatolnak.

Midőn az Úr Jézus lelkét kiadta,
Mária még egyszer eképpen kiálta;
Én szerelmem, én csillagom,
Ne hagyj el drága magzatom!

S ekkor összerogyott János ölében
Kinek nehéz könnye rezgett szemében,
Ki ápolás alá vette,
Jézus eztet így intézte.

Hol vagy én csillagom, szerelmes anyám,
Ne sírj, ne keseregj kedves jó dajkám
Az Úr Jézus keresztfája,
Lesz a mi bűneink ára.

Amint e drága fán lelkét kiadta,
Mídon szent oldalát átal fordította
A lándzsának hegyes éle,
Feltámad a nép üdvére.

Ne sírj, ne szomorkodj Jézus dajkája!
Minden irgalomnak gazdag tárháza
Isten fia el nem veszhet
Ő adja örök életünket.

Te csillagod legyen a mi csillagunk
Ki által mennyekbe egykor eljutunk.
Vezéreljen utainkban,
Minden földi munkáinkban.

Mi akkor keseregünk, ha Te elhagynál,
Ha fényességeddel nem világítanál.
Óh szép csillag, óh áldott jel
Halottunkkor kérünk jöjj el!

Hogy eljussunk mi is hú magzatodhoz,
Szerelmes fiaidhoz, Úr Jézusunkhoz
Ő az ég és föld királya
A világ legszebb csillaga.

e) – Sírod szélén állok megváltó Istenem,
Ahol az üdvösség vérvirága terem.
A Golgotán történt iszonyú dolgokon,
Búsan gondolkodom.

Nem fogta be senki kialudt két szemét,
Nem volt könnyel hímzett ékes szemfödeled,
Anyád borítá be arcájával arcod,
Szíved majd meghasadt.

Kemény kőből vala koporsó nyoszolyád,
Nem hintettek reád rózsát sem violát
Csak a kék csapások, vérző piros sebek
Fedték be testedet.

Mily elhagyott voltál óh édes Alkotó
Nem szóltak harangok, nem volt búcsúztató,
Csak édes jó anyád, csak Ő búcsúztatott
S Magdolna zokogott.

Óh nem volt tenéked halotti köntösöd,
Függtél mezítelen az Ég és Föld között,
Csak anyád gyászának borult Rád fátyola
Csak a Nap gyászola.

Halálos ágyadon nem volt vigasztalód,
Körül ülének a sok bűnös gúnyolók,
Hogy lelked kiszakadt nem indult meg vele,
Csak a Föld kebele.

Keresztfa ágyadon nem vala vánkosod,
Nagy kínt okozott a sok bűnös vádolód,
Tövis koronádra hajtottad fejedet,
Óh örök Szeretet!

Bűnös ki lelkedet bánatba foglalá,
Sirasd véges-végig Krisztus koporsóját!
Megtérő bűnöshöz nem volt Ő mostoha,
Nem is lesz Ő soha.

f) – Készül a mennyország gyász-mennyegzőre,
Mert az Isten fia megy esküvőre.
Vállán a keresztfa nászágya,
Kísérik a magas Golgotára.

Indul már utána a bűnös népség,
El is van készülve harminckét hóhér.
Vőlegénye Jézus, Isten fia,
Szomorú menyasszony Szűz Mária.

Mondják Úr Jézusnak Anno főpapnál
Meg lesz a kézfogás most Herodesnél,
Pilátus mondja rá majd az áldást,
Ő végzi el a gyász búcsúztatást.

Megvan az ékes vőlegény bokréta,
Kegyetlen tövisből kötött korona,
Szent kezén van a nász jeggyűrűje,
A hóhérok láncja és kötele.

Vőlegényi köntös, mennyegzős ruha,
Föl van öltöztetve csúfos bársonyba.
Fel van ékesítve piros vérrel
Bűnös ember meg kell halni érted.

Szent kezében van a királyi pálca
Három hóhér jobbról, balról csapdossa
Folyik szent testéből piros vére,
Gyász borul a szép csillagos égre.

Kiért a nagy hegyre a szép vőlegény,
Kesergő nyoszolyók őtet kísérvén,
Veronika fehér jegykendője,
Mi bűnös lelkünknek megtörlője.

Poharát készítik erős epével,
Hogy igya meg Jézus most készüljön el,
Mert már készen várja a nászágya,
Le van fektetve a gyászos keresztfa.

Földig gyászban van az ég menyasszonya
Keservesen sír a szép Szűz Mária,
Hogy ilyen menyegzőt sohse hallott,
Ily kínos gyötrelmet mit most látott.

Áll a gyászkeresztfa a Kálvárián,
Rajta haldoklik az ártatlan bárány.
Szentséges karja ki van tárva,
Szent teste mind össze van roncsolva.

Most érkezett meg a mennyei Atya,
Az Ő szent fiának gyászlakodalmára
Atyám szent lelkemet vedd szent kezedbe,
Mert elfáradtam a mennyegzőben.

Világ Megváltója, édes Jézusom
Lelkemet, testemet most reád bízom,
Kik dicséretedre ide jöttünk,
Veled Mennycsországban örvendezzünk.

Fájdalmas szűz Anyám, szép Szűz Mária,
Kérlek édesanyám fájdalmaidra
Fogadj minket is el kegyelmedbe,
Veled éljünk örökkön örökre.

Rózsafüzér tásasági tag búcsúzatója

- a) – Koszorús társaim ne sírjatok értem,
Mert már én éltemnek a végét elértem,
Bocsássatok meg, ha valamit vétettem,
Áldjon meg az Isten a földi életben.

Már nekem a halál életem elvette
Számomra a Jézus eztet így rendelte.
Szerelmes Jézusom tehozzád fordulok,
Mert ha Te akarsz mindjárt meggyógyulok.

Lehajtom fejemet gyászos koporsómban,
Szerelmes Jézusom hadd nyugodjam,
Bocsásd meg bűnömet drága szent véredért
Szerelmes Szűz Anyám értem esedezzel!

Óh élet, óh halál meg kell annak lenni
Meg kell óh emberek mindnyájunknak halni
Az ítélet napján újra feltámadni
Az Ítéző bíró előtt számot adni.

Az Ítéző bíró, akkor megítéli
Hogy ki lesz érdemes jobbról állíttatni,
Jézus országának sokkal megtölteni
A gonosz lelkeknek akkor el kell veszni.

- b) – Jertek hívek imádkozzunk kimúlt atyákiáért,
Aki itt most halva fekszik bevégezte életét.
Kérjük Jézust irgalmazzon, kegyelmezzen lelkének,
Örök nyugodalmat adjon földben az ő testének.

Társulat egylet rózsája halva fekszik előttünk
Kivel az Isten házában több órákat töltöttünk
Az oltáriszentség előtt szent olvasást végeztünk
Jézus szent teste, s vérenek szép koszorút kötöttünk.

Óh csodálatos nagy Szentség, elrejtőzött Istenség,
Aki Mennyből leszállottál nagy angyali vendégség
Tekints a kimúlt hívedre, egyleted rózsájára
Vezesd őt fel Mennysországba, állítsd a Te jobboldra.

Hallgasd meg óh édes Jézus a mi könyörgésünket,
Ne hagyd el a Te szolgálodat, ki imádott tégedet,
Legyen ott is egyletedben a koszorút köthesse,
Őt mélységes sebeidet vele ékesíthesse.

Mi pedig most meghalt társunk, végtiszteletet adunk
Elhamvadó poraidra még egyszer áldást mondunk.
Sírodig mi elkísérünk, leteszünk a sír fenékre
Jézushoz buzgó imánkat küldjük fel az égbe.

Imádkozzál te is értünk Jézusnál Mennysországba
Kik a Rózsafüzér Társulatban voltunk egy társaságban.
Hogyha mi is bevégeztük itt a földi pályánkat,
Veled együtt találkozva imádjuk Jézusunkat.

Szentolvasó, Élet fája, szeplőtelen Szűz Anya
Imádd értünk, és érette Jézust óh áldott Szűz Mária
Hogy midőn újra ébredünk és a sírból felkelünk,
Anyai oltalmad alatt Mennyben egyesülhessünk.

THE ROLE OF THE CONFRATERNITY OF ROSARY IN THE
RELIGIOUS LIFE AT THE VILLAGE OF GYERGYÓALFALU

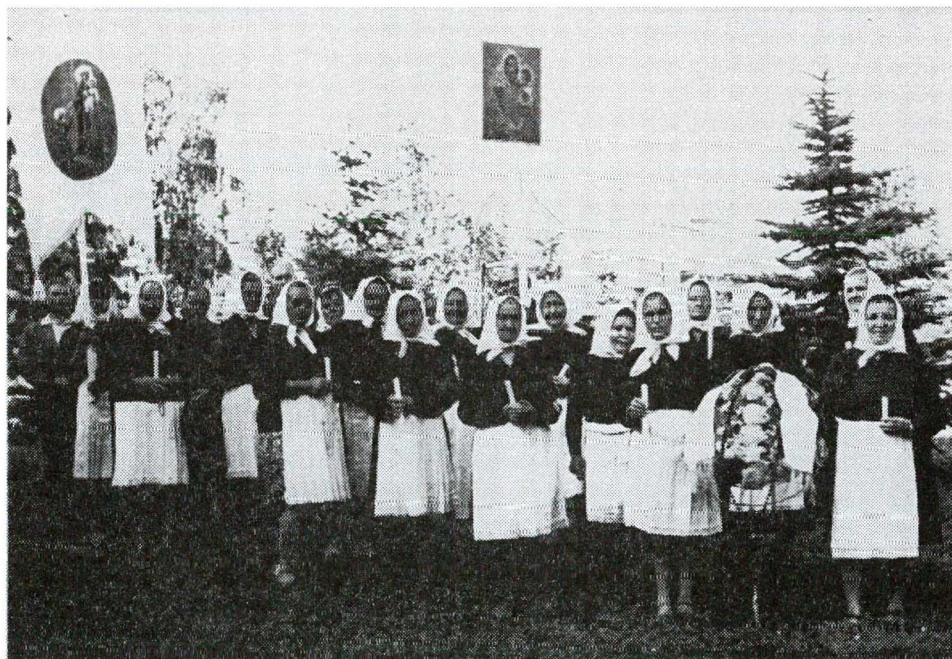
IRMA GÁL

In her short paper the author describes the activity of a religious community in the Transylvanian Hungarian village of Gyergyóalfalu. Beside directing its own life the confraternity organises different religious ceremonies/rites in the settlement. Enclosed to the paper the author presents the songs of the confraternity.

1. KÉP CSOPORTKÉP A TÁRSULATOK VEZETŐIRŐL KÖZÉPEN
SÓFALVI JÁNOS PLÉBÁNOS ÉS KISS ISTVÁN KÁNTOR

2. KÉP TÁRSULATVEZETŐ TEMETÉSE ALKALMÁVAL AZ ÉLŐ RÓZSAKOSZORÚ,
SZIMBÓLUM A KÖTELESSÉG TELJESÍTÉSÉRŐL

3. KÉP CSOPORTKÉP A TÁRSULAT LEGIDŐSEBB VEZETŐIRŐL. 1992

4. KÉP SÓFALVI JÁNOS PLÉBÁNOS RÓZSAFÜZÉRT OSZTOGAT A TÁRSULAT VEZETŐINEK

5. KÉP A BORZONTI TÁRSULATOK VEZETŐI

6. KÉP CSATA FERENCNÉ A KOPORSÓRA VISZI A NAGY RÓZSAFÜZÉRT